

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl samosoudcem JUDr. Jiřím Derflem ve věci

žalobce: **A. Ch.**, narozen X
státní příslušnost Ruská federace
bytem X

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra, Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**
sídlem náměstí Hrdinů 1634/3, 140 21 Praha 4

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 4. 2025, č. j. MV-41994-4/SO-2025,

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 4. 2025, č. j. MV-41994-4/SO-2025, **se zrušuje** a věc **se vrací** žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný **je povinen** zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku 3 000 Kč, a to do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- III. Žalovaný **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 4. 2025, č. j. MV-41994-4/SO-2025, jímž bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno usnesení Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky (dále jen „správní orgán prvního stupně“), ze dne 28. 1. 2025, č. j. OAM-22380-8/TP-2024. Tímto usnesením správní orgán prvního stupně podle § 66 odst. 1 písm. c) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) zastavil řízení o žádosti žalobce o vydání povolení k trvalému pobytu

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

na území České republiky podané dle § 68 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“).

Žaloba

2. Žalobce v podané žalobě namítal, že rozhodnutí žalovaného je v rozporu s ustanoveními § 2 odst. 3 a odst. 4, § 4 odst. 1 a odst. 4, § 8 odst. 1 a § 68 odst. 3 správního řádu.
3. Dále žalobce namítal, že správní orgán prvního stupně nepostupoval správně, pokud řízení o žádosti žalobce zastavil, a že žalovaný v napadeném rozhodnutí jen velmi stručně shrnul, že žalobce i přes výzvu k odstranění vad žádosti nedoložil platný cestovní doklad. K tomu uvedl, že požádal správní orgán prvního stupně o spojení řízení o žádosti o vydání cizineckého pasu s řízením o vydání povolení k trvalému pobytu, ale jeho žádost byla zamítnuta a žalovaný v napadeném rozhodnutí odkázal na zamítnutí žádosti a uvedl, že nemá potřebu se tímto požadavkem blíže zabývat. Správní orgán prvního stupně i žalovaný přitom byli obeznámeni s tím, že žalobce platným cestovním dokladem nedisponuje.
4. Namítaný rozpor napadeného rozhodnutí s ustanovením § 8 odst. 1 správního řádu žalobce zdůvodnil tvrzením, že žalovaný nedbal vzájemného souladu všech postupů a jeho postup byl zcela formalistický. Žalovaný uvedl, že ve spisovém materiálu není žádost o spojení věcí založena, je v jiném spisovém materiálu a pokud by jí bylo vyhověno, zřejmě by se účinky takového procesního rozhodnutí promítly do řízení o vydání k povolení k trvalému pobytu. Žalobce navíc v reakci na výzvu správního orgánu prvního stupně k doložení platného cestovního dokladu výslovně poukázal na svou žádost o spojení řízení. Dle názoru žalobce měl správní orgán prvního stupně toto podání dle jeho obsahu posoudit jako novou žádost o spojení řízení. Dále podotkl, že spojení řízení není ani podmíněno žádostí účastníka řízení. K tomu žalobce obsáhle citoval znění svého vyjádření k výzvě, resp. žádosti o spojení řízení.
5. Dále žalobce namítal, že ve svém vyjádření k výzvě poukázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 10. 2017, č. j. 1 Azs 241/2017-32, a výslovně učinil návrh na prolomení povinnosti předložit originál platného cestovního dokladu, ale správní orgán prvního stupně a ani žalovaný se k tomuto návrhu nevyjádřili. Dále žalobce odkázal na rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 20. 2. 2025, č. j. 6 A 58/2024-33, a uvedl, že v tomto rozsudku soud vyjmenoval základní zásady, které správní orgány svým postupem opomenuly aplikovat.
6. Na závěr žalobce shrnul, že mu správní orgány neodůvodněně zamezily usilovat o trvalý pobyt a cizinecký pas současně, a proto považuje napadené rozhodnutí za nezákonné a navrhuje, aby jej soud zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

Vyjádření žalovaného k žalobě

7. Žalovaný předložil k výzvě soudu správní spis spolu s písemným vyjádřením k žalobě, v němž uvedl, že trvá na zákonnosti a správnosti napadeného rozhodnutí. Odmítl námitky uvedené v žalobě jako nedůvodné a odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí a na spisový materiál. Žalovaný konstatoval, že žalobce v žalobních bodech uplatnil téměř stejné námitky jako v odvolání proti rozhodnutí správního orgánu prvního stupně a nepřinesl žádnou novou relevantní argumentaci, která by správnost napadeného rozhodnutí zpochybňovala. Závěrem navrhl, aby soud žalobu zamítl.

Posouzení věci soudem

8. O žalobě soud rozhodl bez jednání podle § 51 odst. 1 s. ř. s., neboť žalovaný s tímto postupem výslovně souhlasil a žalobce se po řádném poučení, že může vyslovit souhlas s rozhodnutím věci bez jednání a že nevyjádření se v určené lhůtě je považováno za souhlas, k nařízení jednání nevyjádřil.
9. Napadené rozhodnutí soud přezkoumal v řízení podle části třetí hlavy druhé prvního dílu s. ř. s., který vychází z dispoziční zásady vyjádřené v § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 věty druhé a třetí a v § 75 odst. 2 věty první citovaného zákona. Z této zásady vyplývá, že soud přezkoumává zákonnost rozhodnutí správního orgánu pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během třicetidenní lhůty po oznámení napadeného rozhodnutí ve smyslu § 71 odst. 2, § 72 odst. 1 s. ř. s. ve spojení s § 172 odst. 1 zákona o pobytu cizinců. Povinností žalobce je proto tvrdit, že rozhodnutí správního orgánu nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení, a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec žalobních bodů musí soud přihlídnout toliko k vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu nebo které vyvolávají nicotnost napadeného rozhodnutí podle § 76 odst. 2 s. ř. s. Takové nedostatky však v projednávané věci nebyly zjištěny.
10. Žaloba je důvodná.
11. Předmětem sporu mezi účastníky řízení v projednávané věci je otázka, zda v případě žalobce byly splněny podmínky pro zastavení řízení o jeho žádosti podle § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu a zda správní orgán prvního stupně měl spojit řízení o žádosti žalobce k povolení trvalého pobytu a řízení o žádosti žalobce o vydání cizineckého pasu ke společnému projednání.
12. Ze správního spisu soud zjistil tyto podstatné skutečnosti. Žalobce podal dne 5. 8. 2024 žádost o povolení k trvalému pobytu. Ke své žádosti připojil svou fotografii, potvrzení zaměstnavatele o trvání pracovního poměru, potvrzení o výši příjmu ze závislé činnosti, a originál svého cestovního pasu s vyznačenou platností od 11. 9. 2014 do 11. 9. 2024 a vlepeným vízem pro státy Shengenu (s vyznačením o zrušení víza), ze kterého si správní orgán prvního stupně pořídil fotokopii a založil ji do správního spisu. Správní orgán prvního stupně přípisem ze dne 24. 10. 2024 vyzval žalobce k odstranění vad podané žádosti. Konkrétně žalobce vyzval k předložení platného cestovního dokladu a dokladu o zajištění ubytování. Zároveň správní orgán prvního stupně poučil žalobce o tom, že pokud nedoloží chybějící náležitosti žádosti ve lhůtě 30 dnů ode dne doručení této výzvy, bude řízení o jeho žádosti podle § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu zastaveno. Žalobce se k výzvě vyjádřil dne 1. 12. 2024 a zároveň předložil výpis z katastru nemovitostí prokazující jeho vlastnické právo k bytu. Ve vyjádření uvedl, že žádal správní orgán prvního stupně o spojení řízení o vydání povolení k trvalému pobytu s řízením o vydání cizineckého pasu. Poukázal na zásadu spolupráce a souladu postupů správních orgánů a uvedl, že tím spíše lze očekávat spolupráci od pracovníků v rámci jednoho odboru ministerstva. Shrnul obsah své žádosti o spojení věcí, zejména že se obává podat žádost o nový doklad prostřednictvím zastupitelského úřadu Ruské federace v České republice či z území Ruské federace. Dále ve svém vyjádření namítal, že správní orgán prvního stupně rezignoval na zásady správního řízení dle § 2 odst. 4 správního řádu a odkázal na rozsudek Krajského soudu v Praze. Dále žalobce s odkazem na rozsudek Nejvyššího správního soudu podal návrh na prolomení povinnosti předložit originál cestovního dokladu. Správní orgán prvního stupně dne 8. 1. 2025 sdělil žalobci, že žádnou žádost o spojení řízení v této věci neeviduje a že by taková žádost stejně byla

nadbytečná, jelikož žádost spojení věcí byla vyřízena v řízení o vydání cizineckého pasu dne 26. 11. 2024. Dále uvedl, že trvá na nutnosti doložit všechny stanovené náležitosti žádosti. Následně bylo dne 28. 1. 2025 vydáno prvostupňové rozhodnutí, kterým bylo řízení zastaveno s odůvodněním, že žalobce k žádosti přiložil cestovní doklad, který již pozbyl platnosti, a nevyhověl výzvě k odstranění vad žádosti předložením platného cestovního dokladu. Dne 15. 2. 2025 žalobce podal odvolání proti rozhodnutí správního orgánu prvního stupně (ve kterém namítal v podstatě totéž, co následně v podané žalobě), o kterém rozhodl žalovaný napadeným rozhodnutím.

13. Podle § 70 odst. 2 písm. b) zákona o pobytu cizinců je cizinec povinen k žádosti o povolení k trvalému pobytu předložit cestovní doklad.
14. Podle § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu správní orgán usnesením řízení o žádosti zastaví, jestliže žadatel v určené lhůtě neodstranil podstatné vady žádosti, které brání pokračování v řízení.
15. Podle § 140 odst. 1 správního řádu správní orgán může na požádání účastníka nebo z moci úřední usnesením spojit různá řízení, k nimž je příslušný, pokud se týkají téhož předmětu řízení nebo spolu jinak věcně souvisejí anebo se týkají týchž účastníků, nebrání-li tomu povaha věci, účel řízení anebo ochrana práv nebo oprávněných zájmů účastníků. Spojit řízení lze i v průběhu řízení za předpokladu, že tím nevznikne nebezpečí újmy některému z účastníků.
16. Soud uvádí, že v projednávané věci se jednalo o správní řízení, které bylo zahájeno na žádost žalobce. V rámci tohoto řízení ležela primární povinnost jednat aktivně právě na něm. Uvedené mimo jiné znamená povinnost předkládat doklady, jejichž předložení mu ukládá zákon (k tomu srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 8. 2019, č. j. 9 Azs 66/2018-58, ze dne 12. 3. 2015, č. j. 9 Azs 12/2015-38, ze dne 29. 8. 2016, č. j. 7 Azs 99/2016-36 nebo ze dne 15. 11. 2017, č. j. 8 Azs 111/2017-36).
17. Jak je zřejmé z obsahu správního spisu, žalobce v daném případě podal svou žádost o povolení trvalého pobytu, přičemž však žádost neobsahovala všechny náležitosti stanovené zákonem. Žalobce k ní nepřipojil doklad o zajištění ubytování a dle názoru správních orgánů ani platný cestovní doklad. Ve vztahu k chybějícímu dokladu o ubytování správní orgán prvního stupně zcela správně podle § 45 odst. 2 správního řádu vyzval žalobce k odstranění vad žádosti a poskytl mu k tomu dostatečnou lhůtu 30 dnů od doručení výzvy a poučení o negativních důsledcích neodstranění specifikovaných nedostatků podané žádosti. V této části žalobce výzvě vyhověl, když doložil výpis z katastru nemovitostí. Co se však týče výzvy k odstranění vad žádosti spočívající v doložení cestovního dokladu, dospěl soud k závěru, že tento postup žalovaného správný nebyl, následné zastavení řízení bylo nezákonné a námitka žalobce, že nebyly splněny podmínky pro zastavení řízení je důvodná.
18. Žalobce totiž podal žádost o povolení trvalému pobytu dne 5. 8. 2024, k žádosti přiložil cestovní pas Ruské federace s vyznačenou platností do 11. 9. 2024, v době podání žádosti tedy tuto nezbytnou náležitost bezpochyby splňoval. Správní orgán prvního stupně provedl dne 5. 8. 2024 lustraci žadatele v cizineckém informačním systému a v evidenci cizinců s povoleným pobytem na území České republiky a sám si obstaral informativní výpis z katastru nemovitostí k bytové jednotce žalobce. Ke dni 5. 8. 2024 tedy žalobce nesplňoval náležitosti žádosti toliko podle § 70 odst. 2 písm. f) zákona o pobytu cizinců, protože nepředložil originál výpisu z katastru nemovitostí či jinou listinu prokazující zajištění ubytování žalobce na území České republiky, a správní orgán jej měl bezodkladně vyzvat

k doplnění toliko dokladu o zajištění ubytování na území. Správní orgán prvního stupně však neučinil nic až do 24. 10. 2024, kdy si opětovně opatřil výpis z evidence cizinců s povoleným pobytem na území České republiky a vyzval žalobce k odstranění vad žádosti, a to jak dokladu o zajištění ubytování na území, tak i cestovního dokladu, neboť doba platnosti cestovního dokladu předloženého žalobcem při podání žádosti v mezidobí uplynula. Nelze přitom přehlédnout, že správní orgán prvního stupně vyzval žalobce k odstranění vad žádosti až po uplynutí šedesátidenní lhůty pro vydání rozhodnutí o žádosti žalobce podle § 169t odst. 6 písm. h) bodu 2 zákona o pobytu cizinců (výzvu ze dne 24. 10. 2024 správní orgán vypravil až dne 31. 10. 2024 a žalobce ji převzal 18. 11. 2024). Takový postup správního orgánu prvního stupně pak vyvolává pochybnosti o tom, zda správní orgán prvního stupně účelově nevyčkával konce platnosti cestovního dokladu žalobce.

19. Samotná skutečnost, že doba platnosti cestovního dokladu skončila po podání žádosti o povolení trvalého pobytu neznámá, že žalobce nesplnil náležitosti žádosti podle § 70 odst. 2 písm. b) zákona o pobytu cizinců. V době podání žádosti totiž byl cestovní doklad žalobce platný. Jestliže tedy žalobce předložil k výzvě správního orgánu prvního stupně doklad o zajištění ubytování na území (výpis z katastru nemovitostí), pak všechny vady žádosti řádně odstranil a podmínky pro zastavení řízení jednoznačně splněny nebyly. Správní orgán prvního stupně tedy měl žádost žalobce projednat a věcně o ní rozhodnout. Skutečnost, že platnost cestovního dokladu žalobce po podání žádosti skončila, měla vést správní orgán prvního stupně toliko k tomu, aby vyzval žalobce k předložení aktuálně platného cestovního dokladu, přičemž případné nevyhovění výzvě by mohlo vést k zamítnutí žádosti žalobce (pokud by ke dni vydání meritorního rozhodnutí ve věci samé žalobce platným cestovním dokladem již nedisponoval), nikoli k zastavení řízení.
20. Žalobce v tomto řízení řádně netvrdil, ani nedoložil, že si nezávisle na své vůli nemohl opatřit nový cestovní doklad (nebo požádat o prodloužení platnosti cestovního dokladu, který přiložil k žádosti o povolení trvalého pobytu) a že tedy splňuje podmínky pro vydání cizineckého pasu, avšak posouzení možnosti vyhovění či nevyhovění žádosti žalobce o vydání cizineckého pasu není předmětem tohoto řízení. Soud na rozdíl od žalovaného nechce a nebude předjímat, jak správní orgán prvního stupně o žádosti žalobce o vydání cizineckého pasu rozhodne. Z obsahu správního spisu soud zjistil, že žalobce tuto žádost podal a že v rámci řízení o ní požádal o spojení věcí, čemuž správní orgán prvního stupně sdělením ze dne 26. 11. 2024 nevyhověl. Naopak ze správního spisu ani ze sdělení účastníků neplyne, kdy žalobce žádost podal a kdy požádal o spojení věcí. Je tak zjevné, že se žalobce snažil získat cizinecký pas v návaznosti na skončení platnosti jeho cestovního pasu tak, aby mohl získat povolení k trvalému pobytu na území České republiky. Správnímu orgánu prvního stupně, stejně jako následně i žalovanému přitom bylo nepochybně známo, že podmínkou udělení povolení k trvalému pobytu je existence (a doložení) platného cestovního dokladu, kterým může být nejen cestovní pas, ale i právě žalobcem požadovaný cizinecký pas, a že podmínkou pro vydání cizineckého pasu je pobyt žalobce na území na základě povolení k trvalému pobytu. Jednalo se tedy o dvě samostatná řízení o žádostech, kdy pro vyhovění každé z nich je podmínkou *sine qua non* úspěch v řízení o druhé žádosti. Žalobce zůstal zacyklen v procesní pasti současně vedených řízení se vzájemně podmíněným výsledkem.
21. V souvislosti s tím soud poukazuje na rozsudek Krajského soudu v Praze ze dne 6. 10. 2022, č. j. 43 A 63/2021-58, ve kterém soud dospěl k závěru, že „*správní orgány musí účastníkovi umožnit únik z procesní pasti vzájemné podmíněnosti současně vedených řízení [např. řízení o*

žádosti o přiznání trvalého pobytu podle § 66 a násl. zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky, ke které je podle § 70 odst. 2 písm. b) téhož zákona nutno předložit cestovní doklad, a řízení o žádosti o vydání cestovního dokladu ve formě cizineckého pasu, které je podle § 113 odst. 6 písm. a) citovaného zákona naopak podmíněno trvalým pobytem žadatele, např. prostřednictvím spojení řízení podle § 140 odst. 1 správního řádu, zejména pokud se účastník do procesní pasti dostal byť i jen zčásti v důsledku předchozího nezákonného postupu správních orgánů a sám se určitého nápravného postupu správních orgánů dožaduje. Nepostupují-li za těchto okolností způsobem, kterého se domáhá účastník, je jejich povinností to řádně odůvodnit, například i představením jiných možností, které se účastníkovi reálně nabízí; vždy však musí zkoumat, zda je taková možnost pro účastníka v jeho situaci vhodná a efektivní.“ Z obsahu správního spisu soud zjistil, že se správní orgán prvního stupně vůbec nezabýval návrhem žalobce na prolomení povinnosti předložit originál cestovního dokladu a věcně se nezabýval ani návrhem žalobce na spojení obou věcí vedených tímž správním orgánem, resp. omezil se pouze na sdělení, že se návrhem zabývat nebude s odkazem na sdělení v jiné věci, aniž by svůj procesní postup jakkoli blíže zdůvodnil. Žalovaný se v napadeném rozhodnutí s návrhem žalobce na spojení řízení (resp. odvolací námitkou žalobce stran nespojení řízení správním orgánem prvního stupně) vypořádal pouze odkazem na sdělení správního orgánu prvního stupně ze dne 8. 1. 2025 a tvrzením, že nemá potřebu se k požadavku žalobce blíže vyjadřovat. Vůbec se tedy nezabýval zcela zjevnou vzájemnou podmíněností obou řízení a možností spojení obou řízení. Projednávanou věc by přitom bylo možné označit za učebnicový případ, kdy je možné přistoupit ke spojení řízení. Je zcela zjevné, že žalobcovy žádosti o povolení trvalého pobytu a o vydání cizineckého pasu spolu věcně souvisejí a zároveň se týkají téhož žadatele (účastníka), neexistuje nic, co by jejich společnému projednání bránilo a co by mohlo představovat nebezpečí újmy některému z účastníků (v tomto případě toliko žalobci). Žalobce v průběhu správního řízení o žádosti o povolení trvalého pobytu na území konzistentně tvrdil, že splňuje všechny podmínky pro udělení trvalého pobytu, jen již nemá platný cestovní doklad a že požádal o cizinecký pas, ze zákona přitom jasně vyplývá, že jej nelze žalobci vystavit, protože nemá trvalý pobyt. Soud se proto nemůže ztotožnit s argumentací žalovaného, že žalobcova žádost o společné posouzení je bezpředmětná, protože by nemohla na procesním postavení žalobce nic změnit a žádostem by stejně nebylo vyhověno. Naopak dospěl k závěru, že tím, že se správní orgány odmítly zabývat návrhem žalobce na spojení řízení, upřely mu tím možnost uniknout z procesní pasti vzájemné podmíněnosti výsledků obou řízení a uplatňovat svá práva a oprávněné zájmy ve spojeném řízení. S ohledem na shora uvedené soud shledal svévoli a přepjatý formalismus v postupu správního orgánu prvního stupně, který vyčkal uplynutí platnosti cestovního dokladu žalobce, odmítl se zabývat návrhy žalobce na prolomení povinnosti cestovní doklad předložit a na spojení řízení (a to i přesto, že o spojení řízení, případně i o přerušení řízení mohl rozhodnout i bez návrhu žalobce) a řízení zastavil, a v postupu žalovaného, který svým rozhodnutím postup správního orgánu prvního stupně aproboval. Žalobní námitky žalobce proto soud shledal důvodnými.

22. S ohledem na všechny výše uvedené skutečnosti soud uzavírá, že žalobce řádně odstranil všechny vady podané žádosti povolení trvalého pobytu, když doložil výpis z katastru nemovitostí a nebyly splněny podmínky pro zastavení řízení. Žalobce k žádosti předložil v té době platný cestovní doklad, tedy esenciální náležitost podání splnil, avšak platnost jeho cestovního dokladu po zahájení správního řízení skončila a žalobci nebylo možné udělit povolení k trvalému pobytu, dokud nezíská a nedoloží nový platný cestovní doklad (dokud mu nebude vystaven cizinecký pas). Správní orgán prvního stupně se žádostí žalobce

meritorně nezabýval, nezabýval se ani možností spojení řízení, ačkoli o souběžném řízení a jeho vzájemné podmíněnosti věděl a řízení zastavil, ačkoli pro to nebyly splněny zákonné podmínky. Žalovaný pochybil, když rozhodnutí správního orgánu prvního stupně potvrdil, a tím zatížil své rozhodnutí nezákonností. Soud proto napadené rozhodnutí dle § 78 odst. 1 s. ř. s. pro nezákonnost zrušil. Podle § 78 odst. 4 s. ř. s. věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení. V dalším řízení je žalovaný vázán shora vysloveným právním názorem soudu.

23. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce byl ve věci plně úspěšný, a má proto právo na náhradu nákladů řízení (výrok II. rozsudku). Náklady sestávají ze zaplaceného soudního poplatku ve výši 3 000 Kč, jiné náklady žalobce nepožadoval. Náhradu nákladů řízení je žalovaný povinen zaplatit žalobci ve lhůtě 30 dnů od právní moci rozsudku (§ 54 odst. 7 s. ř. s.)
24. Žalovaný byl v řízení neúspěšný, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení (výrok III. tohoto rozsudku).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 611/6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Ústí nad Labem 7. ledna 2026

JUDr. Jiří Derfl v. r.
samosoudce